Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 142 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. ELGAZI**
Terninckstraat 13 bus C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 januari 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 320 439 van 21 januari 2025 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2, oud, van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 18 juni 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 november 2003 huwde verzoeker met mevrouw S.S., die de Belgische nationaliteit bezit. Op 8 maart 2004 diende hij een aanvraag voor een visum gezinshereniging in, in functie van zijn Belgische echtgenote. Deze aanvraag werd goedgekeurd en verzoeker werd in het bezit gesteld van een visum type D. Sinds 23 november 2004 staat verzoeker ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 2 maart 2021 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van verblijf. Tegen deze beslissing stelde verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die het beroep heeft verworpen bij arrest nr. 259 868 van 1 september 2021.

Op 15 januari 2025 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Tegen deze beslissing stelde verzoeker een beroep in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid

de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van deze beslissing te vorderen. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 320 439 van 21 januari 2025.

Deze bijlage 13septies betreft de huidige bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Aan de heer: E. O. A., geboren te (…), op (…) onderdaan van Marokko wordt het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, eerste lid, 3°, 13°, 43§1, 2° en artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: u wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, uw gedrag vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving:

Op 20.09.2006 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad hebbende, het misdrijf gepleegd zijnde tegen uw echtgenote en aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, het misdrijf gepleegd zijnde tegen uw echtgenote (feiten gepleegd tussen 01.01.2004 en 17.02.2006, meermaals, op niet nader te bepalen data).

Op 03.12.2006 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van slagen en verwondingen – opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid; bedreigingen – mondeling of schriftelijk – onder bevel of voorwaarde. Op 08.12.2006 kwam ook de veroordeling d.d. 20.09.2006 in uitvoer.

Op 24.01.2007 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan mondelinge bedreigingen, onder bevel of voorwaarde, met een aanslag op personen of eigendommen; aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad hebbende, het misdrijf gepleegd zijnde tegen uw echtgenote en aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, het misdrijf gepleegd zijnde tegen uw echtgenote (feiten gepleegd op 03.12.2006 en 15.01.2006).

Op 14.07.2007 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 11.10.2011 werd u aangehouden en op 12.10.2011 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs als mededader.

Op 09.11.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk héroïne (feit gepleegd 30.07.2011).

Op 21.11.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan verboden wapendracht, namelijk een traangasspuitbus (feit gepleegd op 01.10.2008).

Op 21.11.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk héroïne (feit gepleegd op 08.08.2009).

Op 19.12.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot diefstal (feit gepleegd op 28.08.2010).

Op 25.01.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 15 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk cannabis (feit gepleegd op 10.09.2010).

Op 16.02.2012 stelde de Correctionele Rechtbank te Antwerpen vast dat de bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging samen met de feiten vermeld in het in kracht van gewijsde gegane vonnis d.d. 09.11.2011 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering uitmaken van een zelfde misdadig opzet en u werd veroordeeld in staat van wettelijke herhaling tot een bijkomende gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk cocaïne en héroïne (feiten gepleegd tussen 01.10.2011 en 12.10.2011, meermaals op niet nader te bepalen data, ondermeer op 11.10.2011).

Op 23.04.2015 werd u bij strafeinde vrijgesteld.

Op 10.08.2016 bent u uit de echt gescheiden van S. S., overgeschreven in de registers te Brussel op 18.11.2016.

Op 13.02.2017 werd u aangehouden en op 14.02.2017 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs als mededader.

Op 27.04.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar, in staat van bijzondere herhaling, daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben, namelijk cocaïne, het misdrijf een daad zijnde van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feiten gepleegd tussen 09.02.2017 en 14.02.2017, meermaals op niet nader te bepalen data, laatst op 13.02.2017).

Op 13.06.2017 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 06.03.2018 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden, in staat van bijzondere herhaling, daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit gehad te hebben, aangekocht of vervoerd te hebben, namelijk cocaïne en heroïne (feit gepleegd op 10.03.2016).

Op 03.08.2018 werd u aangehouden en op 04.08.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van slagen en verwondingen – opzettelijke slagen met ongeneeslijke ziekte – blijvende arbeidsongeschiktheid – verlies van orgaan of zware verminking.

Op 30.11.2018 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 14 maanden, in staat van wettelijke herhaling, daar u zich schuldig had gemaakt aan een voorwerp of stof voorhanden te hebben gehad, gedragen of vervoerd te hebben dat niet als wapen is ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, het duidelijk was dat degene die het voorhanden had, droeg of vervoerde, het wenste te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel of het bedreigen van personen, namelijk twee aardappelmessen (op 27.01.2017), een groot keukenmes (op 07.02.2017 en 22.12.2017); aan bedreigingen met een aanslag op personen of eigendommen door gebaren of zinnebeelden (op 27.01.2017); aan een vrij verkrijgbaar wapen te hebben gedragen zonder daartoe een wettige reden te kunnen aantonen namelijk een zakmes zonder slot (op 22.12.2017) en aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (op 07.02.2017 en 11.03.2018).

Op 03.12.2019 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel voor een periode van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit gehad te hebben, aangekocht of vervoerd te hebben.

Op 16.01.2020 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar, in staat van wettelijke herhaling, daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid van meer dan vier maanden, hetzij het volledig verlies van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge hebben gehad (feiten gepleegd op 03.08.2018).

+++

U hebt een zeer beladen strafblad, er is sprake van een lange reeks van delicten, oplopend in ernst. Sinds 2006 werd u maar liefst 13 keer strafrechtelijk veroordeeld voor allerlei feiten: bedreigingen, verboden wapendracht, poging diefstal, poging diefstal met braak, inbreuken op de drugwetgeving, opzettelijke slagen en verwondingen zowel met arbeidsongeschiktheid tot gevolg als met een zware verminking ten gevolge. Uw parcours in België is een aaneenschakeling van overtredingen, veroordelingen en detenties. U verkeerde in detentie van 03.12.2006 tot 14.07.2007, van 12.10.2011 tot 23.04.2015, van 14.02.2017 tot 13.06.2017 en van 04.08.2018 tot op heden, u bereikt strafeinde op 22.01.2025. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven.

Agressie en druggebruik lopen als rode draden doorheen uw strafverleden.

Uit het vonnis d.d. 20.09.2006 blijkt reeds: "De feiten zijn bijzonder ernstig. Beklaagde slaat zijn echtgenote en schrok er zelfs niet voor terug haar met een mes te verwonden." Uit het vonnis d.d. 24.01.2007, nog geen jaar later geveld, blijkt eveneens uw agressief karakter: "Opvallend is evenwel dat beklaagde niet de minste rekening houdt noch met de veroordeling van 20 september 2006 tot tien maanden effectieve gevangenisstraf wegens identieke feiten noch met een voorgaande politietussenkomst in dezelfde nacht andermaal wegens dezelfde feiten. Aangezien beklaagde blijft doorgaan met een zeer agressief gedrag kan de rechtbank niets anders doen dan hiervoor een gepaste effectieve gevangenisstraf en geldboete opleggen." U heeft zich meermaals schuldig gemaakt aan geweld in de huiselijke sfeer en dat, gezien de incriminatieperiode, gedurende zeer lange tijd. Een eerste veroordeling voor dergelijke feiten bracht geen gedragswijziging tot stand. Hierdoor heeft u een ernstige inbreuk gemaakt op de lichamelijke integriteit van uw toenmalige echtgenote. Het is erg dat u in huis en binnen uw relatie geweld heeft gebruikt terwijl dat juist de plek is waar uw toenmalige echtgenote zich veilig had moeten kunnen voelen.

Het eerste vonnis waaruit blijkt dat u, naast zelf een drugsprobleem te hebben, ook drugs verkocht, dateert van 09.11.2011: "Naar aanleiding van een actie inzake drugsoverlast werd beklaagde betrapt op een verkoop van drugs. Hij was in het bezit van heroïne. De koper bevestigt de verkoop door beklaagde. Bij huiszoeking bij beklaagde werden tevens restanten van drugs aangetroffen. Beklaagde heeft geen legale inkomsten. Ter terechtzitting geeft de verdediging het druggebruik van beklaagde toe doch stelt hij dat niet bewezen is dat beklaagde heroïne verkocht heeft. De verdediging betwist dat de bij de huiszoeking aangetroffen restanten heroïne betreft, doch ter terechtzitting geeft beklaagde zelf toe dat hij gebruiker is van heroïne. Op grond van de gegevens van het strafdossier, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten en de verklaringen van de kandidaat-kopers, oordeelt de rechtbank de aan beklaagde ten laste gelegde feiten afdoend bewezen." Nadien volgden nog meerdere vonnissen waaruit gebruik en/of verkoop van drugs blijkt. Zo werd u op 25.01.2012 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden daar u zich schuldig maakte aan de verkoop van cannabis en kreeg u op 16.02.2012 een bijkomende gevangenisstraf van 4 maanden wegens de verkoop van cocaïne en heroïne: "Eerste en tweede beklaagde [u] maakten zich schuldig aan de verkoop van cocaïne en heroïne." Op 27.04.2017 werd u wederom veroordeeld voor handel in cocaïne, ditmaal tot een gevangenisstraf van 2 jaar: "De feiten zijn ernstig. De handel in cocaïne, in georganiseerd verband, geeft aanleiding tot verdere criminaliteit en bedreigt de openbare veiligheid. Het lucratieve karakter primeert. Beklaagden hebben op geen enkele wijze rekening gehouden met de ernstige menselijke schade, zowel op fysisch als psychologisch vlak, die het gebruik van verdovende middelen veroorzaakt. Eerste beklaagde [u] liep reeds diverse voorgaande veroordelingen op." Uit het vonnis d.d. 06.03.2018 blijkt: "Naar aanleiding van een oproep van de ex-echtgenote van beklaagde werd bij huiszoeking bij beklaagde in de tuin een portefeuille met daarin 3 verpakkingen met cocaïne en 5 verpakkingen met heroïne aangetroffen. Beklaagde verklaarde dat hij de drugs gestolen had om een beetje te roken (st.1)." Op 03.12.2019 werd u nogmaals veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden wegens inbreuken op de drugwetgeving. Het moge dan ook duidelijk zijn dat u zeer hardleers bent en geen enkele lering trok uit eerdere veroordelingen.

Vermits u zelf gebruiker bent, was u zich ongetwijfeld ten zeerste bewust van de gevolgen van drugsgebruik zowel op fysisch als psychisch vlak. U ging echter voorbij aan de zeer nefaste gevolgen voor de fysieke integriteit van de gebruikers die hopeloos en vaak onomkeerbaar verslaafd geraken en heel hun leven in een neerwaartse spiraal zien terechtkomen. U beperkte zich daarenboven niet tot eenvoudige drugs maar u was ook actief in de branche van de harddrugs, zoals heroïne en cocaïne, waarvan de verslavende en de vernietigende werking enorm zijn. De verspreiding van en de handel in cocaïne en heroïne gaan gepaard met vele andere vormen van criminaliteit, terwijl ook het gebruik ervan vaak gepaard gaat met door gebruikers gepleegde strafbare feiten ter financiering van hun behoefte aan deze middelen, hetgeen overlast voor de samenleving meebrengt. Door het beschikbaar hebben en het gebruik van deze middelen die sterk verslavend werken, wordt de volksgezondheid ernstig bedreigd. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de

openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

De combinatie van uw agressief gedrag en uw verslavingsproblemen leidden tot de feiten bestraft in het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 16.01.2020. Op 03.08.2018, zeer vroeg in de ochtend, wierp u ammoniak (u gebruikte ammoniak wanneer u drugs gebruikte) in het aangezicht van iemand. Het slachtoffer werd naar de spoedafdeling van het Stuivenberg ziekenhuis overgebracht, waar hij een week opgenomen bleef. Intussen is gebleken dat er een belangrijke blijvende aantasting is van het zicht van het slachtoffer. De feiten hadden tot een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid van meer dan 4 maanden tot gevolg. Uit het arrest d.d. 16.01.2020 blijkt: "Beklaagde verklaarde dat hij zich niks kan herinneren van wat er die nacht gebeurd is daar hij onder invloed was van drank en medicatie, meer bepaald wodka en bromezapam." Alsook: "Beklaagde is een drugverslaafde zware crimineel, die geen enkele lering heeft getrokken uit zijn voorgaande straffen en zonder enige aanwijsbare reden het slachtoffer heeft aangevallen met ammoniak met bijzonder zware verwondingen tot gevolg. Het slachtoffer heeft een zeer ernstig oogletsel opgelopen en zal levenslang aanzienlijke hinder ondervinden bij zijn dagelijkse handelingen. Deze feiten zijn absoluut onaanvaardbaar in onze maatschappij. Enkel een langdurige effectieve bestraffing is passend en geboden om de openbare veiligheid te garanderen." De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van de menselijke persoon, alsmede van een agressieve ingesteldheid. U dient te beseffen dat dergelijke agressie niet kan worden getolereerd en dat u zich te allen tijde moet kunnen beheersen. Dergelijke feiten, los van de lichamelijke en geestelijke schade die zij aan het rechtstreeks slachtoffer kunnen berokkenen, choqueren ook het veiligheidsgevoel van de argeloze burgers die daarmee ongewild worden geconfronteerd.

Gezien u ook meermaals veroordeeld werd voor inbreuken op de wapenwetgeving, bestaat er een risico dat u onder invloed van drugs en/of alcohol gebruik zou maken van een wapen en een potentieel slachtoffer nog erger zou verwonden dan dat u nu al deed met de ammoniak die u gebruikt als u drugs gebruikt. Uit het vonnis d.d. 30.11.2018 blijkt: "Wapenbezit leidt tot maatschappelijke onveiligheid. Beklaagde wordt maar liefst vier keer aangetroffen in het bezit van wapens. Beklaagde beschouwt een wapen klaarblijkelijk als een kledingstuk."

Tenslotte werd u ook nog 2 maal veroordeeld voor een aantal feiten van (poging) diefstal (19.12.2011 en 30.11.2018). Door het plegen van diefstallen heeft u blijk gegeven van een totaal misprijzen voor andermans eigendom. Door feiten van diefstal berokkent men belangrijke materiële schade aan de slachtoffers.

Uit een mail van TANDEM ("toeleiding en aanmelding na detentie en meer") die u voorlegde naar aanleiding van het onderzoek naar de beëindiging van uw verblijfsrecht, bleek dat u 2 opnames op het zorgprogramma deed: van 15.03.2018 tot 19.03.2018 en van 28.05.2018 tot 30.05.2018. Die waren van zeer korte duur en hadden duidelijk niet het gewenste gevolg aangezien u op 03.08.2018 nog onder invloed van drank en medicatie opnieuw ernstige feiten pleegde. Volgens de lijst met patiëntencontacten bij Ziekenhuisnetwerk Antwerpen die u toen eveneens voorgelegde, dateerde de laatste afspraak van 21.07.2018.

Gezien de feiten zich situeerden binnen de asociale levensstijl die u hanteerde, werd het risico op herval in feiten groot geacht. Eerdere veroordelingen hadden duidelijk geen gedragsverbetering bewerkstelligd. De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds 13 maal veroordeeld werd voor een veelheid aan criminele feiten, wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Op 02.03.2021 werd uw recht op verblijf gelet op de zwaarwichtigheid van de door u gepleegde feiten en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke beroering, die een bedreiging uitmaakt voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn beëindigd op basis van artikel 44bis§2. Deze beslissing werd op 08.03.2021 aan u betekend in de gevangenis te Wortel. Op 03.04.2021 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) een verzoekschrift in om de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 02.03.2021 te vorderen. Op 01.09.2021 werd het beroep tot nietigverklaring door de RVV verworpen. U maakt bijgevolg het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Sinds 02.03.2021 bent u uit de registers geschrapt wegens verlies verblijfsrecht.

Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Tot op heden ligt er geen enkel concreet bewijs voor waaruit blijkt dat u uw agressie- en verslavingsproblematiek, die, zoals blijkt uit voorgaande, al jarenlang een rol spelen in uw leven, inmiddels onder controle heeft. Dat u sinds 04.08.2018 ononderbroken in detentie verblijft, betekent niet noodzakelijk dat u niet langer met deze problematieken

kampt. Het is helaas een feit dat, ondanks de inspanningen van de autoriteiten, drugs ook in de gevangenissen aanwezig kunnen zijn. Dit in combinatie met uw eerdere verslaving en het ontbreken van concrete bewijsstukken die aantonen dat u deze problematiek effectief onder controle heeft, maakt dat er niet zonder meer kan worden aangenomen dat u na meer dan zes jaar detentie drugsvrij bent, noch dat u niet langer met een agressieproblematiek kampt. Het is niet kennelijk onredelijk om aan te nemen dat er nog steeds een risico op recidive bestaat. Gezien deze omstandigheden is er een reëel risico dat u opnieuw overgaat tot strafbare feiten, wat een gevaar vormt voor de maatschappij. Bovendien geniet u niet langer een recht op verblijf in België wat de kans op recidive verder doet toenemen.

Artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: gezien voorgaande wordt u geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Tot op heden ligt er geen enkel concreet bewijs voor waaruit blijkt dat u uw agressie- en verslavingsproblematiek, die, zoals blijkt uit voorgaande, al jarenlang een rol spelen in uw leven, inmiddels onder controle heeft. Zolang u in België vertoeft, blijft er een risico tot nieuwe inbreuken. Gezien u niet langer recht op verblijf heeft, zal u geen legaal inkomen kunnen verwerven in België wat de kans op recidive nog verder doet toenemen. Uw verwijdering van het Belgische grondgebied is dus een dringende aangelegenheid en kan geen verder uitstel verdragen.

Op 30.10.2020 diende u naar aanleiding van het onderzoek naar de beëindiging van uw verblijfsrecht een ingevulde vragenlijst en meerdere documenten in. Bij de beslissing tot beëindiging van uw recht op verblijf d.d. 02.03.2021 werd rekening gehouden met alle beschikbare informatie.

Op 07.04.2022 en op 22.05.2024 werd u nogmaals gesproken door een terugkeerbegeleider. Tijdens deze gesprekken gaf u aan dat u absoluut niet terug wenst te keren naar Marokko en dit omwille van verschillende redenen. Zo gaf u aan dat u reeds 22/24 jaar in België leeft en hier kinderen heeft waarmee u het contact wil herstellen na uw vrijlating. Bovendien stelde u geen huis te hebben in Marokko, noch inkomsten om dit te kunnen verwezenlijken. U verklaarde dat uw ouders in Marokko overleden zijn. U zou nog een zus hebben in Marokko, maar daar zou u geen contact mee onderhouden.

Op 19.12.2024 vulde u naar aanleiding van voorliggende beslissing nog een formulier hoorrecht in. U verklaarde hierin dat uw taal Arabisch is; dat u sinds 2003 in België bent; dat u op basis van uw ex-partner naar België kwam; dat de documenten waarmee u naar België kwam, ingetrokken werden; dat u naar België kwam omdat u gehuwd was met iemand die in België woonde; dat u geen duurzame relatie hebt in België; dat u minderjarige kinderen heeft in België, namelijk E. O. N. (geboren op (…)2009) en E. O. Z. (geboren op (…)2011); dat u 3 broers heeft in België, namelijk E. O. A., F. en A.; dat u een paar jaar gewerkt heeft in België in interimverband; dat u na 22 jaar geen band meer heeft met Marokko; dat uw kinderen in België wonen; dat u gescheiden bent van uw ex-vrouw en dat u uw kinderen nooit meer zal kunnen zien als u naar Marokko gaat; dat dat heel moeilijk is voor u; dat u niet in een ander Europees land veroordeeld werd en dat u nergens internationale bescherming aangevraagd heeft.

+++

Op 21.11.2003 bent u te Midar (Marokko) in het huwelijk getreden met S. S. (geboren op (…) te (…), Belgische nationaliteit sinds 27.07.2000). Uit jullie relatie werden twee kinderen geboren: E. O. N. (geboren te Borgerhout op (…)2009, Belgische nationaliteit) en E. O. Z. (geboren te Borgerhout op (…)2011, Belgische nationaliteit). Sinds 10.05.2016 staat u niet meer officieel op eenzelfde adres ingeschreven als mevrouw S. en jullie kinderen. Op 10.08.2016 bent u uit de echt gescheiden van mevrouw S., de echtscheiding werd overgeschreven in de registers te Brussel op 18.11.2016. Mevrouw en de kinderen bezochten u noch tijdens uw vorige detentie (van 14.02.2017 tot 13.06.2017), noch sinds u op 04.08.2018 opnieuw werd opgesloten. U verklaarde eerder dat u geen goede relatie heeft met uw ex-partner. Eveneens blijkt uit uw verklaringen dat u geen contact met uw kinderen heeft mar dat u dit contact wenst te herstellen na uw vrijlating. Momenteel onderhoudt u geen gezinsleven dat in aanmerking komt voor bescherming onder artikel 8 EVRM met uw kinderen. Op 07.04.2022 toonde u de terugkeerbegeleider een vonnis van de familie- en jeugdrechtbank d.d. 10.08.2016 teneinde de namen en geboortedata van de kinderen en uw ex-echtgenote te kunnen overschrijven. Hierin werd bij de conclusie gelezen dat het ouderlijke gezeg exclusief door de moeder mag worden uitgevoerd. U wist toen niet of het vonnis nog steeds van kracht was. Het vonnis is niet in het bezit van de administratie en verdere informatie in dit verband is niet beschikbaar. Er zijn hoe dan ook geen elementen aanwezig die aantonen dat de relatie tussen u en uw minderjarige kinderen voldoende stabiliteit vertoont om een de facto gezinsband te vormen. Er liggen een stukken voor waaruit blijkt dat u in eerste instantie uw relatie met uw kinderen niet opnieuw zou kunnen opbouwen of herstellen vanuit Marokko via de moderne communicatiemiddelen.

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw minderjarige kinderen voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven

mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u dan zou kunnen doen gelden. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen heeft hoe dan ook niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van de kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünur/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw kinderen mits begeleiding van een volwassene of indien zij wat ouder zijn u niet zouden kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Het is niet omdat de relatie met uw ex-echtgenote niet goed is, dat voorgaande onmogelijk zou zijn. Dat, indien u het contact wenst te herstellen, dit moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf in België meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag. Uit niks blijkt dat de belangen van uw kinderen geschaad worden door onderhavige beslissing.
Daarnaast verklaarde u drie broers te hebben in België. Op basis van de gegevens die u verschaft kunnen ze niet in de registers teruggevonden worden. Een familieband werd niet aangetoond, noch staat vast of zij recht op verblijf hebben in België. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen volwassen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie blijkt. Hoe dan ook werd een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met één van de door u vermelde familieleden, niet aangetoond. Uit uw administratief dossier blijkt evenmin dat u in België afhankelijk zou zijn van één van deze familieleden. Een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één van deze familieleden is niet aannemelijk gemaakt. Indien u het contact zou willen herstellen/onderhouden, kan dit bijvoorbeeld middels moderne communicatiemiddelen.

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uw strafverleden doet vermoeden dat u geen werkelijke inspanningen leverde om u te integreren in de Belgische maatschappij, u werd al heel snel na uw aankomst in België een eerste keer veroordeeld en sindsdien stapelden de veroordelingen zich op. Dat u een inburgeringscursus en Nederlandse les volgde, wijst niet op een uitzonderlijke verankering in de Belgische maatschappij.

Wat uw werkverleden in België betreft, dient er op gewezen te worden dat u slechts sporadisch was tewerkgesteld op de reguliere arbeidsmarkt, uw laatste tewerkstelling dateert reeds van oktober 2016. U slaagde er nooit in een lang dienstverband aan te gaan bij werkgevers op de Belgische arbeidsmarkt. Sinds midden 2004 kon u nochtans aan de arbeidsmarkt deelnemen. Van een economische binding met België is dan ook geen sprake. Voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u intussen duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden.

Er blijkt niet dat de vriendschappen die u mogelijkerwijze in België heeft opgebouwd een zodanige intensiteit zouden hebben dat een verbreking van deze contacten als een schending van artikel 8 van het EVRM zou moeten beschouwd worden.

U stelt geen banden meer te hebben met Marokko en er geen woonst te hebben. U zou er wel nog een zus hebben, maar daar zou u geen contact meer mee onderhouden. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Zelfs indien u er geen sociaal netwerk zou hebben, laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis de banden met uw herkomstland opnieuw aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder onoverkomelijke moeilijkheden. Voor zover de leefomstandigheden in Marokko minder gunstig zouden zijn dan in België, kan opgemerkt worden dat u daarin niet verschilt als vele van uw landgenoten aan wie evenmin om die reden verblijf toegestaan wordt. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Marokko alwaar u geboren en opgegroeid bent. U heeft een belangrijk deel van uw leven doorgebracht in Marokko. U spreekt de taal en bent ongetwijfeld nog steeds vertrouwd met de cultuur.

De gedragingen die aan uw stafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

Uit uw administratief dossier komt naar voren dat u een verslavingsprobleem hebt (medicatie, alcohol, drugs). Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er geen medisch attest voorgelegd werd waaruit blijkt dat u momenteel een behandeling volgt of medicatie neemt die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn. In Marokko bestaan hoe dan ook programma's voor de behandeling van verslavingen indien u dergelijke behandeling zou wensen te volgen. Gratis behandeling blijkt eveneens beschikbaar, er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u hiervoor niet in aanmerking zou kunnen komen. Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien.

Er werden geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Terugleiding naar de grens
REDEN VAN DE BESLISSING:

U zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid, en van artikel 44quinquies §1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten: Aangezien er geen termijn is gegeven om het grondgebied te verlaten, wordt een terugleiding naar de grens als een noodzakelijke maatregel beschouwd om het grondgebied te verlaten.

U hebt een zeer beladen strafblad, er is sprake van een lange reeks van delicten, oplopend in ernst (zie beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht voor een uitgebreide motivering). Sinds 2006 werd u maar liefst 13 keer strafrechtelijk veroordeeld voor allerlei feiten: bedreigingen, verboden wapendracht, poging diefstal, poging diefstal met braak, inbreuken op de drugwetgeving, opzettelijke slagen en verwondingen zowel met arbeidsongeschiktheid tot gevolg als met een zware verminking ten gevolge. Uw parcours in België is een aaneenschakeling van overtredingen, veroordelingen en detenties. U verkeerde in detentie van 03.12.2006 tot 14.07.2007, van 12.10.2011 tot 23.04.2015, van 14.02.2017 tot 13.06.2017 en van 04.08.2018 tot op heden, u bereikt strafeinde op 22.01.2025.

Op 02.03.2021 werd uw recht op verblijf gelet op de zwaarwichtigheid van de door u gepleegde feiten en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke beroering, die een bedreiging uitmaakt voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn beëindigd op basis van artikel 44bis§2. Deze beslissing werd op 08.03.2021 aan u betekend in de gevangenis te Wortel. Op 03.04.2021 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) een verzoekschrift in om de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 02.03.2021 te vorderen. Op 01.09.2021 werd het beroep tot nietigverklaring door de RVV verworpen. U maakt bijgevolg het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Sinds 02.03.2021 bent u uit de registers geschrapt wegens verlies verblijfsrecht.

Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Tot op heden ligt er geen enkel concreet bewijs voor waaruit blijkt dat u uw agressie- en verslavingsproblematiek, die, zoals blijkt uit voorgaande, al jarenlang een rol spelen in uw leven, inmiddels onder controle heeft. Dat u sinds 04.08.2018 ononderbroken in detentie verblijft, betekent niet noodzakelijk dat u niet langer met deze problematieken kampt. Het is helaas een feit dat, ondanks de inspanningen van de autoriteiten, drugs ook in de gevangenissen aanwezig kunnen zijn. Dit in combinatie met uw eerdere verslaving en het ontbreken van concrete bewijsstukken die aantonen dat u deze problematiek effectief onder controle heeft, maakt dat er niet zonder meer kan worden aangenomen dat u na meer dan zes jaar detentie drugsvrij bent, noch dat u niet langer met een agressieproblematiek kampt. Het is niet kennelijk onredelijk om aan te nemen dat er nog steeds een risico op recidive bestaat. Gezien deze omstandigheden is er een reëel risico dat u opnieuw overgaat tot strafbare feiten, wat een gevaar vormt voor de maatschappij. Bovendien geniet u niet langer een recht op verblijf in België wat de kans op recidive verder doet toenemen.

Uit uw administratief dossier komt naar voren dat u een verslavingsprobleem hebt (medicatie, alcohol, drugs). Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er geen medisch attest voorgelegd werd waaruit blijkt dat u momenteel een behandeling volgt of medicatie neemt die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou

zijn. In Marokko bestaan hoe dan ook programma's voor de behandeling van verslavingen indien u dergelijke behandeling zou wensen te volgen. Gratis behandeling blijkt eveneens beschikbaar, er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u hiervoor niet in aanmerking zou kunnen komen. Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien.

Er werden geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM in het geval van een gedwongen verwijdering werd niet aannemelijk gemaakt.

Vasthouding
REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid, en artikel 44 septies §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. In casu wordt een minder dwingende maatregel verondersteld ondoeltreffend te zijn omdat:

Op 02.03.2021 werd uw recht op verblijf gelet op de zwaarwichtigheid van de door u gepleegde feiten en de daaruit voortvloeiende maatschappelijke beroering, die een bedreiging uitmaakt voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn beëindigd op basis van artikel 44bis§2. Deze beslissing werd op 08.03.2021 aan u betekend in de gevangenis te Wortel. Sinds 02.03.2021 bent u uit de registers geschrapt wegens verlies verblijfsrecht. Op 03.04.2021 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) een verzoekschrift in om de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 02.03.2021 te vorderen. Op 01.09.2021 werd het beroep tot nietigverklaring door de RVV verworpen. U maakt bijgevolg het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Tevens wordt u een inreisverbod opgelegd.

Uit niks blijkt dat het recidivegevaar sinds de beëindiging van uw recht op verblijf geweken is en u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen indien u in België zou blijven. Gezien u vatbaar bent om de openbare orde opnieuw te schaden is het noodzakelijk u op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde uw effectieve repatriëring te verzekeren.

Gezien u niet in bezit bent van aan geldig reisdocument, is het noodzakelijk u ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van uw nationale overheden.

De administratieve beslissing tot vasthouding in toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt uitvoerbaar op het ogenblik dat het directoraat-generaal Penitentiaire inrichtingen u ter beschikking stelt van de Dienst Vreemdelingenzaken met het oog op de verwijdering of de overbrenging naar een gesloten centrum."

Eveneens op 15 januari 2025 nam de gemachtigde een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van vijftien jaar (bijlage 13*sexies*). Het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing indiende bij de Raad, is gekend onder het rolnummer 331 358.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep kan instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende

begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij het beroep tot nietigverklaring, volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de informatie die door verweerder aan de Raad werd overgemaakt – namelijk een 'verslag vertrek' van 13 juli 2025 – volgt dat verzoeker op 13 juli 2025 werd gerepatrieerd naar Marokko. Het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens hebben bijgevolg volledige uitvoering gekregen en zijn aldus uit het rechtsverkeer verdwenen.

Er blijkt niet dat verzoeker in deze omstandigheid nog een actueel belang heeft bij de huidige vordering.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

N. MOONEN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	N. MOONEN